

EGYHÁZI HIRADÓ

A szegedi református egyház hivatalos lapja, református egyháztársadalmi és belmissziói hetilap.

ELŐFIZETÉS: HAVONKÉNT 50 FILL. EGY SZ. 15 FILL.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

REF. LELKÉSZI HIVATAL. SZEGED.

Főszerkesztő: HARSÁNYI PÁL,

Felelős szerkesztő: BAKÓ LÁSZLÓ.

MEGJELENIK

HETENKINT SZOMBATOI

Hirdetéseket felvevő a kiadóhivatal.

Tartalom: *Vezércikk:* Dr. Ravasz László: Az erős asszony. — *II. cikk:* A vallásos tekintély és a biblia. — *Tárca:* Dr. Kolosváry G.: Versek; Dr. Illyés E.: A franc a protestánsok hetéről. — *Hírek.* — *Szorongógyülekezetek.* — *Családi kör.* — *Hirdetések.*

Az erős asszony.

Ravasz László dr. püspök beszéde özv. Szilassy Aladárné fölött.

Ésaiás 40: 30—31; Fil 4: 13.

Ez a hajlék egyik darab az ő birodalmából. Itt róla beszél minden, minden. Alkotásainak látható és láthatatlan részei mintha katalaknak állnának, hogy hordozzanak egy koporsót, amelyben egy nagy magyar asszony pihen csendesen, álmotlanul 73 év óta most először akarás nélkül. Minden ember Istennek eredeti, különös alkotása, azért az összehasonlítás rendesen igaztalan. Nem hasonlítom őt a nagy magyar asszonyok közül egyikhez sem, sem a nagy sírókhoz, sem a nagy hívőkhöz, sem a nagy hadakozókhoz, sem a nagy építőkhöz, bármily közeli analógiák kínálkoznak. Külön önálló egyéniség és határozottan történelmi méretű egyéniség közöttük Szilassy Aladárné. Hadd beszéljünk róla most, a felolvasott Ige alapján, mint az erős asszonyról. Miben látszott meg az ereje és honnan származott ez az erő?

Külről, a történetíró szemével nézve, Szilassy Aladárné egyike azoknak a jelentős alakoknak, akik a magyar lelki életben a múlt század végén és e század elején mélyreható változásokat idéztek elő. A mélyebb, a nemesebb, a magasabbrendű életnek egyik példaadója és szervezője volt ő is. Vagyona, rangja, szépsége és szelleme révén a századvégi magyar uri társaságnak egyik ünnepelelt tagja lehetett volna. Megoszthatta volna

életét házának zárt falai és a társaságos élet mezeje között. Lehetett volna egy azok közül, akik kedves és szép exponensei koruk átlagerényeinek és átlaghibáinak. Ezzel szemben ő határozottan programot és példát adott. Társaságának tagjait összegyűjtötte, táborba szervezte és munkába állította. Maga elől járt mindenütt. — A magyar uriasszonyok közül egyre több érezte meg az evangélium átsugárzó erejét, fogott fel felülről jövő életparancsokat és állott hűséges szolgálatában. Olyan az én mátkám, mint a zászlós tábor, mondja az Énekek Énekében a vőlegény. Ilyen zászlós tábor volt Szilassy Aladárné és sokáig, mintha nem is egyén, hanem kollektív személyiség lenne, képviselte az ébredő magyar református egyház női táborát. Alakja túlnőtt saját felekezete keretein: a magyar protestáns asszonyok képviselője és vezére lőn. Erős asszony volt, sereggyűjtő, vezéri asszony.

Nem maradt meg a lelkek összegyűjtésénél, egyének, csoportok, osztályok, társadalmak pártololásának munkájánál; intézményekre, alkotásokra vágyott. Ha az erőket összemérjük az eredményekkel, meg kell vallanunk, hogy Török Pál halála óta a dunamelléki egyházban egyik legnagyobb alkotóerő az ő ereje volt. Ez a telep itten, a diakonissza-intézet, a kollégium, majd a

**Szombaton és vasárnap, 14.—15.-én
elemi iskolánk gyermek-szinielőadása!**

kórház, mind fényes bizonyítéka az ő alkotóerejének. És azt mindenki tudja, hogy itt az alkotást a szó teljes értelmében kell venni. Ő volt a kezdeményező sokszor, ő döntött és ő parancsolt mindig. Sokszor ő a tervező, aki az eszmét adja, de mindig ő a patrona, aki a pénzt vagy előteremti vagy még többször a magáéból adja. Sokszor ő a közkatona, vagy az egész hadsereg, de mindig ő a vezér. Mindig friss, mindig győz, aki soha, egyetlen egy ügyet el nem halasztott és soha egyetlen nagy alkalmat el nem mulasztott. Neki lehetett segíteni, de helyette dolgozni nem lehetett. Neki csak eszközévé válhatott valaki, urává soha sem. Hajthatatlan, acélos akaratképen tört meg minden ellenállást, hajszolt keresztül minden kívánatos ügyet és a befejezés pillanatában tűnődés, vagy pihenés nélkül kezdett új munkába. Erős asszony volt, nagy, alkotó asszony. Ujra szinte kollektívnek látom a személyét. Ha egy asszonyi lélekről el lehet mondani, hogy férfias vonásokban gazdag s miért ne lehetne, hiszen hány férfilelek van tele nőies vonásokkal, akkor Szilassy Aladárnéről el lehet mondani. Erős asszony volt.

De nemcsak alkotásban, hanem türeásban is látszott ereje. A bánatam úgy hullott le róla, mintha kövek helyett konfettit dobtak volna reá. A test gyengeségeit királyi öntudattal, szinte tudomásul sem vette. Szeme elhomályosult, alig látott néhány lépésnyire, de úgy ment keresztül tömegeken, ezer veszély között, mintha pázsiton

járna. Mélységes fájdalom ütötte át szívét, mikor elveszítette nagyobbik fiát, de fájdalma megkövült fájdalom volt s nem könnyen olvadó jég, vagy elsubanó árnyék. Elöttem áll arca, amidőn férje ravatalánál állott: ilyen fájdalmat még alig láttam, de ilyen erőt soha sem. Aztán láttam, a mikor önmaga nézett szembe a halállal, bár rettenetesen szenvedett, lelke meg sem rebbent. Ugy uszott a halál vizei fölött, a lemenő nap fényében mint egy kiterjesztett szárnyu, óriási sas. Hős nem halhat meg bátrabban, nyugodtabban harcmezőn vagy vérpadon, mint ahogy ő halt meg gyöngéd, könnyes szeretet karjai között.

Az erőnek az a kísértése, hogy keménnyé válik. Ez a kísértése megvolt neki is és győzött volna is felette ez a kísértés, ha az ő ereje csupán önmagából táplálkozott volna. De ő megtanulta azt a nagy bölcsességet, amiről az apostol élete végén, fogságban írt levele számol be: Mindenre van erőm a Krisztus által, aki engem megerősít. Ezt a Krisztust ismerte ő meg mint fiatal asszony, boldog házassága első éveiben. Megismerte annak a léleknek bizonyágtételéből, aki pásztora, papja legjobb barátja, leghűbb segítője, hitvese volt. Egyszerre kiderült, hogy Szilassy Aladárné öröktől fogva a református keresztvétség számára kiválasztott lélek; boldog volt az a találkozás, a melyben Krisztus egészen az övé és ő egészen a Krisztusé lett. Neki számolt. Tőle várt helybenhagyást, feddést, jutalmat, vagy gáncsol és nem törődött azzal, hogy mindebből mit juttat neki a

Tárca.

Felsőhajtás.

Zöld ruhát ölt otthon az erdő,
Vágyat lop szivembe a szellő;
Ígéretől mesél ezüsthaju sellő.

Bár vinné magával forró sóhajom . . .
S mint járadt madarat verve földre te,
S bár tekintene a zöld levél közül
Szemembe Erdély azurkék ege . . .
Mint csüggedt szemembe hitvesem szeme!

Dr. Kolosváry Gábor.

Magyar Arkturus.

Arkturus, te csillag, te határ, égi test,
Te végső pont, hol tudásunk forog;
Bár tudjuk, hogy száguldasz éter szelén,
Mégis minden körüléd mozog:
Mint régi Hazánk körül összes vágyaink;
Mindmeggannyi fénylő gondolat . . .

Én is itt vagyok most a szürke ponton,
Vágyódva, árvízen; törékeny kompon;
Sok honfi ül le ide mellém;
Összefonva keze halk imára mellén . . .
Fázunk, didergünk a csonka szigeten.

S ha elpusztulunk, mint olvadt hó a fán;

Puhák leszünk a tűző nap ellen,

Nem leszünk izom a Herkules karán.

Száguld tovább az égi karaván;

S a cél is szétporlik az örök nirvánán . . .

Dr. Kolosváry Gábor.

A francia protestánsok hetéről

Utazásom egyik állomása sem adott olyan gazdag alkalmat a francia protestantizmus megismeréséhez, mint Mulhouse. Igaz, hogy Genfben sok szeretettel, szinte — svájciaknál — szokatlan meleg barátsággal fogadtak volt professzoraim s az ismerős lelkészek. Egészen addig, hogy egyik professzorom felajánlotta kölcsönzésre könyvtárából azon műveket, melyek jelenlegi főproblémámmal távolabbi kapcsolatban állanak, a közelebbi vonatkozásunkat pedig legnagyobb előzékenységgel emlékül adta. Tagadhatatlan, hogy Párisban a város szépségei, gyűjteményei, mint minden idegent, úgy engem is hatalmukba ejtettek, hogy ott alkalmam volt a legkiválóbb francia prédikátorokat hallgatni; a francia protestantizmus nagy intézményeivel is közelebbi ismeretségbe jutottam ott; s hogy mi a francia lelkiülete, azt is Párisban itélhettem meg igazán. Strasbourg is jelentős állomása volt utamnak a háboru után francia ellenhatás szemlélésére; a német rendező-

világ. Neki hódolt akkor, amikor sereget gyűjtött számára, az ő dicsőségét építette kőbe, mikor a földből intézményeket emelt. Ezért volt túl kicsinyeskedéseken és érzékenykedésen. Nem bántották lappaliák és nem fárasztották félreértések. Valahogy tulhelyezte magát emberek ítéletén, fölibe került a világnak, s hüvös, tiszta magasból nézett le a szenvedélyek forró csetepatéira.

Sas volt a lelke. A sas nem keresi az ibolyás, virágos fészket, nem otthona neki a békés kunyhók ereszalja. Pacsirtaként nem száll a levegőbe, búgó romantika körülötte nem él meg; hideg magasban, kőszálak között, talán kopár csucson él. Azért, mert sas.

Holt alakjáról, mint egy lezuhanó szikláról felröppen Szilassy Aladárné lelke és eltűnik közülünk, mint egy szárnyra kelt sasmadár és megérkezik Annak a kezére, akiben szüntelenül bizott és aki őt mindig megerősítette. Mire megérkezik, nem sas többé, az Ur orcája előtt immár fehér galamb.

Szól hozzá a lelkek Völegénye az Énekek Éneke szavaival:

*Én galambom, a kősziklának hasadékaiban,
magas kőszálnak rejtekében
mutasd meg nekem a te orcádat
mert a te tekinteted ékes!*

Telefon: 11—61.

erő hatása alól jelenleg kivett régi, szép város református egyháza sok új eredeti vonást tárt fel előttem. Ugyanitt ismerhettem meg a külföldre jutott egyetemi hallgatók nehézségeit, küzdelmeit, egyuttal az összesen nyolc alapítványt adó francia kormány propaganda terveit e stipendiumokkal. Ám én nem a városok, műemlékek, vagy a francia népjellem, gall-eszmék propagálásának tanulmányozására mentem, hanem az élő, a küzdő, a modern kor minden eszmeáramlatával szem beszállni kényszerített s Isten felségjogaiért minden eszközzel dolgozni kész és képes francia prot. egyházak munkáját, vezetőinek gondolkodásmódját szerettem volna látni s ennek páratlan alkalmát találtam meg Mulhouseban, ahová a konferenciát előkészítő titkár Aug. Lecerf hívott meg mindjárt első találkozásunk alkalmával. A francia protestánsok évenkénti konferenciái ugyan is nem egynéhány kiváló szónok remekelési alkalmai; nem csupán baráti összejövetelek a fővárosban, vagy valamelyik vidéki helyen, nem csupán általános elvek keresését szolgálják, hogy a végén még nagyobb bizonytalansággal, határozatlansággal menjen haza az ember, legfennebb a felköszöntők alatt érezve valami lelki emelkedést: hanem a minden második évben Párisban s ismét másikon, vidéken összeülő konferencia egy évi munkáról való számadás, a legégetőbb problémák megvitatása, a lelkészi s keresztyén

G. Berguer ; A. Gampert: A vallásos tekintély és a biblia.

II. tanulmány: Jézus Krisztus tekintélye.

(Folytatás.)

De az még ennél is többre képes! Jézus Krisztusnak a keresztyén számára irányadóvá lett tekintélye nemcsak a dirigens szerepét játsza. Hatását, mely a keresztyén ember erkölcsi és vallásos lényére döntő befolyást gyakorol, *gyógyítónak* is nevezhetjük. E megállapítás igazolása végett idézzük fel, amit a morális kötelezés elégtelen mivoltáról mondtunk, azaz azt, hogy a morális kötelezés azért volt elégtelen, mivel inkább csak programot, életirányt adott; de nem adta sem az ennek betöltésére szükséges erőt, sem a kívánt lelkületet. Ha azonban a keresztyén élmény kibontakozik a lélelemben, egészen más lesz az eset. Ahol a lelkiismeret tekintélye hajótörést szenvedett, a Krisztusé diadalmaskodik. Ott ahol a lelkiismeret tekintélye csak hiányos töredékes engedelmisséget tudott létrehozni, a Krisztusi, a teljes engedelmisséget idézi elő s biztosítja a lélek tartós békességét. Ami beteg volt a lelkiismeret emberi tényezőjében, alkotásában, az lassanként meggyógyul s képes lesz erkölcsileg működni. A lelkiismeret meggyógyulásával, erősödésével annak helyreállása, ujja teremtődése is jár. A tekintély által támasztott követelések sokkal határozottabbak lesznek a Krisztus uralma

hívásban megerősödés, új, nagyobb, áldozatosabb harcra elköteleződés kiváltságos alkalmá.

Mielőtt a konferencia részletesebb leírásába kezdenék, egy dolgot akarok elmondani annak helyéről, külsőségeiről, megrendezési módjáról. Az április 25-én, hétfőn este kezdődő konferenciára április 10-ig jelentkező lelkészeket családoknál helyezte el a rendezőség. E vendéget fogadó család látta el vendégét mindennel. A vendégnek az utiköltségen kívül semmibe se került az egy hetes konferencia, pedig közben hangverseny is volt (Beethoven: Missa solemnis-et adták) s autókiránduláson is részt vett vasárnap délután a Vogézekben. A nagy háború egyik ismert helye, a se a németek, se a franciák által elfoglalt nem birt csucs: a Hartmannwillerskopf volt a végpont. A francia vendégszeretetről, legalább is a protestánsokéról, a legjobb emlékekkel távozott mindenki, közöttük én is, ki egy gazdag sörgyáros vendége voltam s akinek szívesége igazán magyaros volt, ki néha hatszor bocsátotta rendelkezésemre autóját, hogy Lutterbachból, a konferencia helyétől mintegy hat kilométerre levő faluból minél hamarabb, minél kényelmesebben mehessenek be, pedig vasuton és villamoson is megtehettem volna az utat.

A konferencia helye a 15.000 reformátussal bíró város ker. ifjúságának otthona volt. E kétemeletes ház jó harmadát a nagy előadóterem

mellett s a lelkiismeret emberi tényezője is sokkal tisztábban, világosabban érti meg azokat s sokkal több odaadással fogadja azokat. Benső világosság árad szét s özönli el a személyiség homályos rejtekeit. Az ember megtanulja ismerni magát, mivel megismerte a Krisztust. Megítéli, vádolja, sőt megveti önmagát, de ugyanakkor ujja lesz, ujja formálódván az új mintakép szerint; fölemelkedik Krisztusban, megismeri magát, mint új teremtményt s az új teremtményben sokkal közelebb érzi magát önmaga igazi lényéhez, mint eddig. Szóval felfedezi, hogy a Jézus tekintélye sokkal inkább az övé, mint a maga tekintélye, hogy az sokkal jobban irányítja őt, mint saját maga, s hogy az visszahelyezi őt a bűn romboló hatásait megelőző igazi természetébe. Pál apostol, elérkezvén a keresztyén élmény legmélyebb átéléseig, ezért kiált fel így: „Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus“. Érti ő jól azt, hogy ő él, hogy az ő énje az élet alanya; de ez *én* többé *nem a régi én*, hanem *más, új*, annyira a Krisztus által való új teremtmény, annyira áthatotta azt a Krisztus lelke, hogy a Krisztus bennünk való életéről kell beszélnünk.

De még messzebb is mehetnénk, ha ezen élményt a maga teljes gazdagságában meg akarnók elemezni. Ám meg kell elégednünk egynéhány irány felmutatásával. Amit meg akarunk jegyezni, csupán ennyi: míg a lelkiismeret elutasít minden tekintélyt, melyet a világ elé beállít, vagy legfőlebb is bírása akar maradni annak, addig a Krisztus tekintélyét fentartás nélkül elfogadja. Nemcsak elfogadja, hanem a magáénak ismeri el azt, mivel az sokkal biztosabb, tisztábban írja elő a teendőket, mentes a bűn elhomályosító felfoga-

foglalja el; benne színpad, szószék, orgona, nagy karzat. A földszint egyik fele a kapus lakása, a másik egy tanácsterem, ruhatár, raktár. Az első emelet a fiuké; három egymásba nyíló nagy terem, a második emelet a leányoké konyhával, több kisebb szobával, melyeknek bibliai elnevezésük van. Kettőre emlékszem; Hermon volt az egyik, Mária és Mártha a másik terem neve. A mulhousei ifjuság és vezetők azonban — először tek meg ezen otthonnal. Hozzáépítették ezen évben (pünkösztkor veszik birtokba) egy szintén két emeletes épülettömböt, melynek földszintje egy pompás tornaterem kis fürdővel, öltözőkkel; első emelete a német nyelvű fiuké lesz, (három szép terem), második emelete pedig a francia fiuké. A régi épület így a leányoké marad három terem kivételével, amelyek a három parókia tanácstermeiül fognak szolgálni, mivel az új épület az egyház azon házának eladásából épült — 300.000 frankért (68.000 pengő) egy kis hozzáadással, — melyben a tanácstermek voltak.

Amint belépett az ember e házba, inkább valami kiállításon érezte magát, mint konferencián. A lépcsőn felmenve jobbra és balra asztalok tele könyvvel, a francia protestánsizmus legújabb épi-

sánál, egyszersmind egyedül képes megvilágítani önmagunk megítélésének, módját, helyrehozólni e téren való mulasztásainkat, tévedéseinket. Előszámlálni ez élménynek minden következményét, annyi lenne, Pál apostol szerint, mint megérteni „szélességét, hosszúságát, mélységét és magasságát a szeretetnek“, megismerni azt, „hogy Krisztus szerelme felülmúl minden ismeretet.“ Átgondolni ezen dolgokat egy egész élet munkája, ha ugyan elegendő egy élet azoknak szemlélésére, megragadására.

De van még egy következménye a keresztyén hitelménynek, melynek fontosságát szeretném megéreztetni önökkel. Ezen élmény minde- nek előtt megszabadító, felszabadító erővel bír.

Megérezték, megértették-e ezt önök, mint szülők? Elérkezvén egész a Krisztus tekintélyéig, elfogadván azt, megértették-e azt, hogy mennyire függetlenné tesz az minden más tekintélytől, mennyire megszabadít minden járomtól, másodlagos tekintélytől?

Ha én a Krisztusé lettem, csak ő tőle függek, tőle várok tanácsot, minden dologban irányítást; ha ő hozzám jött, lehajlik hozzám s közli velem az ő szent akaratát, mely csodával szemben szabaddá tesz engem, szabaddá az ő orszá- gában is. Lelki felszabadítás ez, a nagykorúság állapotába juttatás, melynek fontosságát talán nem is érezzük át egészen. Mi megszoktuk azt az életmódot, mely nincs áthatva e tudattól s úgy élünk, mintha soha sem akarnánk oda eljutni. A mi egyházunk tagjai szellemi nagykorúságuk állapotában még mindig úgy élnek, mint a kiskor- uak. Van valami a szent merészségből a Krisz-

tóirányu műveivel, melyek egy-egy intézmény költségeit szolgálják hasznukkal. Különösen nagy számban voltak találhatóak a misszió ügyével foglalkozó könyvek. A művek mellett a képeslapok nagy tömege kínálkozott a szemlélőnek; itt is a missziós ügyet szolgálók domináltak. A francia misszió ugyanis bármilyen erős, hódító, nem tud kellő erővel eleget tenni a pogány s a már keresztyénné lett népek nagy lelki szükségének sem anyagilag, (noha milliókat költ, 4—5 millió frankot évente), sem elegendő s kellően fizetett ember beállításával, noha jelenleg 256 misszionáriusa dolgozik nyolc missziói mezőn. A földszint és az emelet folyosói tele vannak képekkel, hirdetéssel. Amint közelebről megnézi az ember e képeket, azt látja, hogy az egyes keresztyén intézményeket, azok külső-belső berendezését, alapítóit ábrázolják s a felettük, vagy alattuk az egyet célját szervezetét, szabályait ismertető nyomtatványok. E képekről, nyomtatványokról le lehet olvasni a francia protestánsizmus főbb tevékenységeit. Egy nagy táblán feltűnik az „Üdv Hadserege“ kapitányának alakja, mellette a két hatalmas párisi palotájuk, a „nép“ és az „asszonyok“ palotájának képe; a csinos egy szoba, ahol asztal, ágy,

tust követőkben, ami hiányzik belőlünk; Krisztusnak minden tanítványából s a gyermekies megáláztatás bűnös dolog azoknak életében, akik többé nem gyermekek a lélek világában. Krisztust birni, élni Ő benne, nagy kiváltság, de ne feledjük el, hogy ez kötelezettségekkel is jár; felszabadulás ez, melyet cselekedetekben is meg kell bizonyítani.

(Folyt. köv.)

Dr. I. E.

≡ H I R E K. ≡

Istentiszteletek sorrendje. Folvó hó 15-én, vasárnap délelőtt 10 órai kezdettel gyülekezeti istentisztelet (Bakó László lelkész); délután 6 órakor kátémagyarázat (Bakó László lelkész); délelőtt 9 és 11 órai kezdettel ifjúsági istentisztelet (Dr. Illyés Endre hitoktató-lelkész).

Unitárius istentisztelet Szegeden. Folyó hó 22-én, vasárnap délelőtt háromnegyed 12 órai kezdettel templomunkban urvacsoraosztással egybekötött unitárius istentisztelet lesz.

A Bethlen Gábor Kör vidéki hangversenyei. Az egyetem református ifjúsága, amint megirtuk, április 18-án Hódmezővásárhelyen rendezett hangversenyt. Most május 21-én este 8 órai kezdettel Makón a vármegyeház dísztermében szintén jótékonycélu műsoros estét rendeznek. A műsoron szerepelnek dr. Belléné Csurgai Annus, Junker Klára, dr. Buday Árpád egyetemi tanár, dr. Belle Ferenc, Somlyódy István, Suba Károly elnök és a Makói Petőfi Dalkör.

szekrény mellett egy kis kézikönyvtár is van: a többágyas szobákban mindenik éjjeli szekrényén ott a szentírás. A másik képen a munkások nyári otthonának mosolygó lakói láthatók; a harmadik a tüdőbetegek szanatóriumát ábrázolja a maga remek, modern felszerelésével; a negyedik a három heti üdülésre hívja a 7—14 éves gyermekeket s agyonfáradt édesanyjukat (a múlt nyáron 609 gyermek üdült falun, 164 a tengerparton, 142 édesanyjával); egy sereg kép a fiúk, leányok üdülőhelyét varázsolja elénk. Ott nincs nagyobb ker. ifjúsági, vagy leányegylet, melynek ne lenne nyári üdülőháza hegyekben, vagy a tengerparton; másik kép a siketnémák, ismét más a vakok további mindenféle ideg- és gyógyíthatatlan betegek egész falut képező otthonát tárja elénk. De nem is tudnám előszámolni azt a sok ker. szeretetmunkát, melynek olyan sokféle s minden szükségnek eleget tevő megnyilvánulása tárul szemünk elé. A nagy prof. egyházak is elküldik a kiállításra egy táblán a maguk nagy reprezentánsaiknak, történelmi emlékü, művészi alkotásu diplomaik képét. Az evangélikáló egyletek nem felejtik el odajuttatni munkásságukat szemléltető félfalnagyságu térképeiket. Az előadóterem egyik fala majdnem tele van azon egyházi ujságok

Református ifjúsági konferencia Sellyén. Május 26. és 29. között megy végbe az a nagy-jelentőségű konferencia Sellyén, Baranya megyében, melyről a multkor is megemlékeztünk. Jelemlkezni május 21-ig kell Budapestre, IX., Üllői ut 29. KIE Szövetség címén. Részvételi díj 4 pengő, ebben koszt, szállás vasuti féljegy bentfoglalattal. Résztvehet Baranya, Somogy és Tolna ifjúsága, lelkészei, tanítói. Előadások: „A puszta Magyarországon”. Magyar Kainok. „London-tól—Sellyéig”. „Az igazi tőke”. „A hollandiai ref. Keresztyén Ifjúsági Egyesületek”. „A diadalmas Krisztus”. „Halálos ítélet, vagy kegyelem”? Minden reggel csoportos Bibliatanulmányozás, este táborfűz, urvacsoraosztás, vallásos ünnepély zárja a konferenciát. Előadók közt látjuk a következőket: vitéz Jávör János sellyei, Mányoky Sándor mohácsi, Kiss Géza kálkicsi, Munkácsy Lajos becefai, Csukás Endre drávaszabolcsi, Sullacsik Zoltán kaposvári, Komlóssy Ernő drávafoki, Útő Mihály csurgói (tanár), Szabó Bálint hetesi, Nyáry Pál pécsi, Dizsery Sándor kistótfalusi, Szabó József piskói lelkészeket és Töltéssy Zoltán KIE nemzeti titkárt. Kérjen részletes programot a KIE központtól fenti címen.

Az Ifjúsági Egyesületek németországi tanulmányutja iránt az ország minden részében nő az érdeklődés. 12 várost néznek meg, a legszebb német belmissziói és ifjúsági egyesületek munkáját. Indulás július 5-én, visszaérkezés 22-én. A költségek nem haladják meg a 300 (Háromszáz) pengőt. Csak az utlevelét kérik a résztvevőknek, többit a KIE központ elintézi. Komoly érdeklő-

cimképeivel, melyek Franciaországban megjelennek 1.000.000 lakosra 301 egyházi lap). A kiállításra ott vannak a vasárnapi iskolások rajzai is s az Olajfák hegyének képmása kőből, fából, papírból megszerkesztve; másik helyt a fiúk-lányok munkája kelt csodálatot. De nem részletezem tovább e helyet, mely a lánivalók mellett egy sereg füzetet, képeslapot is ad ingyen a látogatóknak, hogy közelebbi tudomásuk legyen ezen szeretet s evangelizációs munkákról. Azt is csak éppen megemlítem, hogy külön szoba állott a levelet írni akarók részére, ahol is az egyik könyvkereskedő jóvoltából három asztalon borítékok, levél-papírok, levelezőlapok, íróeszközök sokasága állott ingyen a konferencia résztvevőinek rendelkezésére. Az egész épületben, ahol csak egy kis hely maradt, a virágok adták az otthoniasság, a bensőség jellegét. Az elnöki emelvény mögött két zászló s közötté a 126. Zsoltár 3. verse: „Hatalmasan cselekedett velünk az Ur, azért örvendezünk.” E keretben folyt le a konferencia, még pedig két részben, az első két nap a lelkészek s a többi napon mindenki számára.

(Folyt. köv.)

Dr. I. E.

dők forduljanak egy levelezőlapon Töltéssy Zoltán KIE nemzeti titkárhoz. Budapest, IX., Üllői-ut 29., II. emelet.

Magyar misszionáriusnő az Admiralitás-szigeteken. Mult év augusztusában e címen adott hírt a Magyar Evangéliumi Keresztyén Missziói Szövetség arról, hogy Molnár Mária diakonissza a Liebenzelli-Misszió kötelékében az Admiralitás szigetek csoportjába tartozkodó Mánus szigetére megy. Azóta a kiküldésnek fontos akadálya merült fel, — a tübingai trópusi kórház Molnár Mária-t a forró égövi klíma elviselésére alkalmatlannak nyilvánította. Mint hogy azonban a bizonyítvány nem hangzott kategorikus bizonyossággal, félév eltelté után maga a Liebenzelli-Misszió vetette fel egy új vizsgálat gondolatát. E vizsgálat teljesen megnyugtató eredménnyel végződött s ma már úgy áll a helyzet, hogy Molnár Mária, ha Isten is úgy akarja, a Liebenzelli-Misszióval kapcsolatosan, de a Magyar Ev. Ker. Missziói Szövetség misszionáriusaként megy ki Mánus szigetére.

Az utiköltség a podgyász szállításával együtt kb. 2300 pengőbe kerül, mely összeget kb. félév leforgása alatt kell a missziói szövetségnek előteremteni, mert a kiutazás minden valószínűség szerint az őszi hónapokban fog megtörténni. Molnár Mária künti eltartása havi 80—100 pengőbe fog kerülni a szerint, hogy a misszió ültetvényeiben milyen lesz az aratás s különösen hogy üt ki a kókusz szíret.

A Missziói Szövetség a magyar evangéliumi kereszténységhez fordul s kéri az összes egyházak és egyesületek támogatását a nagy cél megvalósításához. Küszöbön áldozócsütörtök ünnepe, melynek középpontjában amugy is a mennybe menő Krisztus missziói parancsa áll, az e napi istentiszteletek perselypénze vagy külön missziói ünnepélyek jövedelme e célra volna beküldhető.

Molnár Mária egyébként kész a következő hónapok folyamán bárhol missziói előadást tartani a Csendes Óceán szigetein folyó missziói munkákról, — ilyen irányu megkeresések a missziói szövetség titkárához, Czmorek Jenő ref. lelkészhez küldendőek (Budapest, VIII., Gyulai Pál ucca 9.)

Az ügy részleteiről az egyetlen magyar külmisziói lap a Hajnal hoz részleteket, mely havonként illusztrálva jelenik meg rendkívül változatos missziói tartalommal, előfizetési díja rendkívül olcsó, hogy mindenki más lapok mellett is járathassa, — egy évre mindössze 1 pengő. A kiadóhivatal, hova a missziói adományok is küldendőek: Budapest, VIII., Gyulai Pál ucca 9.

Százezer gyermeknek hoz hetenként örömet, szórakozást, sok vidám órát a legkedvesebb és leghűségesebb barát, a „Tündérvásár“ képes heti gyermekujáság. Ez a lap legjobb játszótársja a gyermekeknek, hetenként sok mesét, verset, mulattató mókákat, szórakoztató játékokat, rejtvényeket és popás színes képeket közöl. Az előfi-

zetési ára olyan csekély, hogy a legszegényebb szülő is könnyen hozhatja meg ezt az áldozatot gyermekének. Ingyenes mutatványszámot szívesen küld a „Tündérvásár“ kiadóhivatala, Budapest, V., D. Akadémia ucca 10. szám.

Szórványgyülekezetek.

Istentiszteletek: F. hó 15-én délelőtt fél 11 órákor istentisztelet és hitoktatás Felsőpusztaszeren (Durkó Gábor hl.); délután 3 órákor istentisztelet Ujszegeden a Vakok Intézetében (Bakó László lelkész).

F. hó 22-én délután fél 3 órákor istentisztelet és hitoktatás Szőregen (dr. Illyés E. hl.); 3 órákor istentisztelet Deszken (Teleki S. sl.).

Somogyi-telepen, az elemi iskolában május hó 15-én, vasárnap délután 3 órákor tartjuk a HARMADIK VALLÁSOS DÉLUTÁNT, amelyre Somogyi-telepi testvéreinket szeretettel meghívjuk.

A vallásos délután MŰSORA a következő:

1. Közének. XLII. Zsolt. 1. vers.
2. Megnyitó. Mondja: vitéz Borza Pál presbiter.
3. Jakab Ödön: *Jézus nevében.* Szavalja: Lányi Ilona IV. o. t.
4. Énekel dr. Illyés Endre hitoktató-lelkész.
5. *Magyar reformátorok:* III.: Szegedi Kis István. Előadás. Tartja Teleki S. sl.
6. *Új versek.* (Most élő értékeink költeményei.) Szavalja Bodnár Mancsi.
7. „*Mester, a bős vihar . . .*“ Angol vallásos ének. Éneklük: Tóth F., Papp F., Simándi G. és Teleki S.
8. Közének. LXII. Zsolt. 1. vers.
9. Bibliaolvasás. Áldás.
10. Közének. 245. dics. 10. vers.

Hirek az evangélikusoknál.

A *Leányegylet* 10-én este tartotta közgyűlését melyen elhatározták, hogy a nyári szünet előtt a szokásos teadélután helyett egy napos kirándulást rendeznek Szeged környékére.

15-én reggel 9 órákor az ifjúsági istentiszteletet végzi Petró Elek lelkész. 10 órákor a rendes istentiszteleten szolgál Szabó Gábor lelkész.

Szerdán délután 6 órákor bibliaóra van a parochián.

Pénteken este 7 órákor énekórát tart Ország József karnagy az iskolában.

Sveizi órák, ékszer részletfizetésre is.
NAGY ÓRA- ÉS ÉKSZERJAVÍTÓ MŰHELY

TÓTH JÓZSEF
Kölcsey-ucca 7. Képes árjegyzék ingyen.

MEGHIVÓ.

A ref. elemi iskola növendékei a Gyülekezeti Vegyeskar

közreműködésével május 14-én és 15-én, szombaton és vasárnap
gyermekek és felnőttek részére a református iskola helyiségeiben
(Református palota) műsoros este keretében

GYERMEK-SZINIÉLŐADÁST

tartanak, amelyre a szülőket és az érdeklődőket szeretettel meg-
hívják.

MŰSOR:

1. Demény D.: Szerenád. Előadja a Gyülekezeti Vegyeskar,
K Nagy János karnagy vezetésével.
2. Hamupipőke. Daljáték 3 felvonásban. Rendező: K. Nagy
Jánosné.

Szereplők:

Herczeg	Finta István
Hamupipőke	Knittel Klára
Mostohaanya	Schaffer Gizella
I. Mostohaleány	Kiss Vilma
II. Mostohaleány	Deák Julia
Tündér	Lőrök Lenke
Udvari bolond	Pethő János
Dobos	Schaffer Pál
I. Szakács	Borbás Máté
II. Szakács	Pisztray Gábor
Udvarnagy	Kiss Tóth Lajos

Magyar táncosok: Lévay Olga és Szabó Anna.

Pillangó-táncosok: Buday Margit és Horváth Julia.

Galambok: Nagy Rozália, Kovács Erzsébet, Faragó Vilma,
Weiner Évi, Heim Ilonka, Pisztray Julianna, Udvardy Margit,
Szabó Ella, Bán Lidia.

Táncos galamb: Görög Etelka.

Csoporttáncosok: Kovács Teréz, Vargha Antal, Vargha Mi-
hály, Szücs Sarolta, Fazekas Mária, Csonga Erzsébet, Rátonyi Jo-
lán, Szalay Irén, Tékes Rózi és Balla László.

3. A felvonásközökben szaval Bodnár Mancsi; monológot ad
elő: Rapesák Margit.

4. Schubert: „Mi szép az éj . . .“ Éneklé a Gyülekezeti Vegyes-
kar quartettje.

*Kezdete felnőtteknek szombaton és vasárnap 14—15-én este 7
órákor.*

Családi kör

Hit a megváltó Krisztusban: Bűnbocsánat.

Tizedik hét. I. Sokan olyan érzelmi életet várnak a keresztyén tapasztalatoktól, olyan örömet és olyan békességet, amilyent aztán nem kapnak. A Szentírásnak egyes mondásai keltik fel bennük az ilyen váradalmakat, ugyszintén sok szárnyaló ének szavai is, amelyekben felséges lelki győzelmek hangjai szólalnak meg; néha meg olyan emberek bizonyosságtételei is, akik beszélnek arról, hogy éveket töltöttek el egyetlen kedvetlen hangulatu, vagy elernyedtt lelkiállapotu óra nélkül. Sokan az emelkedett érzelmvilágnak ezt a csodálatos állapotát keresik a keresztyén életben; és a mikor csatlakoznak a keresztyének közösségében, elvárják, hogy ezt meg is fogják kapni; s aztán nem is kapják meg és nincs is kilátásuk reá, hogy valaha is elnyerhessék. Már most mindenki előtt nyilvánvaló az ilyen tiszta, ragyogó érzelmi életnek a szépsége, de ezért sem szabad ennek elnyerését kikötnünk, mint hitünk feltételét. Nem szabad Istent csak azért keresnünk, hogy ilyen rendkívüli lelki élményekhez jussunk, alkármilyen kívánatosak legyenek is azok. A Krisztus előtti évszázadokban Jeremiás a legkimagaslóbb példája a mélységes személyes vallási életnek, mely több mint negyven esztendőös hőiesen bátor prófétái működésben jutott kifejezésre, és az ő lelkiállapota sohasem tűnt ki épen békesség és örvendezés tekintetében. Mélységes hatással volt érzelmi életére a hite: bátorság töltötte el félelem helyett. De ha kikötötte volna például, hogy csak akkor hisz, ha megkapja azt a hangulatot, amelyből a 103. Zsoltár fakadt, akkor hamarosan odateszett volna hite. Az ő érzelmi alkata más volt, mint zsoltáriróé. — és mégis sokkal nagyobb személyisége volt. Ne törődjünk tulsokat érzelmi állapotainkkal. Figyeljük meg a Mester példázatát a két fiuról; az egyik tele volt lelkes érzelmekkel, de az akaratával baj volt; a másíknak nagyon hiányos érzelmei mutatkoztak, de elvégezte a rábízott munkát.

De mit gondoltok ti? Vala egy embernek két fia és odamenvén az elsőhöz, mondá: Eredj ítam,

munkálkodjál ma az én szőlőmben. Az pedig jelelvén, mondá: Nem megyek. De azután meggondolván magát, elméne. A másíkhöz is odamenvén, hasonlóképpen szóla. Az pedig jelelvén, mondá: Én elmegyek, uram. De nem méne el. E kettő közül melyik teljesítette az atya akaratát? Mondának néki: Az első. Máté 21, 28—31.

Oh Urunk, aki előtt minden szív nyitva áll, Te sokkal jobban igazgathatod lelkünk hajóját, mint mi magunk. Kelj föl, oh Urunk és parancsola szívünk viharos szeleinek és háborgó habajinak, hogy csendesedjenek és nyugodjanak el Te benned hogy zavartalanul tekinthessünk fel Te hozzád és maradhassunk meg egységben Te véled, mi Urunkkal. Ne engedd, hogy kőszá gondolatok ide s tova sodorjanak bennünket, hanem minden egyébről megfeledkezve, hadd lássunk és hallgassunk csak Tégedet. Ujítsd meg lelkünket. Gyujtsd fel bennünk a Te világosságodat, hogy ragyogjon bennünk és égjen a mi szívünk a Te irántad való szeretetben és imádatban. Lakozzék bennünk állandóan a Te Szent Lelked és tégy bennünket a Te szentélyeddé és templomoddá. Tölts meg isteni szeretettel, világossággal és étellel, kegyes és mennyei gondolatokkal, vigasztalással és erővel, örömmel és békességgel. Ámen. — Arndt János, 1555.

Legolcsóbb

villanyszerelési vállalat!

Elvállalok

motorok, dynamók tekereselését; villanyvilágítás és erőátviteli berendezéseknek a Magyar Mérnök- és Építészegyesület szabványai szerint való elkészítését; villamos vasalók, főzőedények szakszerű javítását. Szíves pártfogást kérve, maradok tisztelettel

Tóth András, Bocskay u. 3.

Református testvéreim szíves figyelmébe ajánlom az ujabban érkezett alkalmi árukat:

Női és férfi divatszövetek mind. méretben **8-12 P**
Nyersselyem utánzat eredeti színben **1 25 P**
Gyönyörű mintás selymek **6— P**

Selyempuplinos 2—8 méteres darabokban **3— P**
Selyemflór keztyűk, női és férfi **2— P**
Prima zokni minden színben **—40 P**

Selyem harisnyák, nyakkendők, selyem kabátok és nadrágok, női fehéreneműek és mindentéle pipere cikkek alkalmi árusítása.

Szabó Zsigmond alkalmi áruháza, Feketesas u. 17.

Felelős kiadó a szegedi ref. egyházközség nevében: **Bakó László** lelkész